

לעצמאותיך. והטהורה נמצאת בתורה, שפטותיך (תהלים יט) יראת ה' טהורה עומדת לעד. מה זה עומדת לעד? שעומדת תמיד באotta טהורה, ולא זה ממנה לעולמים.

אמר לו, יראת ה' כתוב, ולא תורה. אמר לו, בך הוא וዳי, שחררי התורה באה מצד האבורה. אמר לו, ומשם יצאה? מכאן יצאה! שפטותיך ראשית חכמה יראת ה', וכתווב יראת ה' טהורה. ותורה נקראת קדשה, שפטותיך קדוש אני ה', וזה התורה שהיא בשם הקדוש רצליון. ועל כן, מי שמשפטך בה נתברר, ואחרך מתקדש, שפטותיך קדושים תהיה, לא כחוב קדושים היה, אלא תהיה, תהיו וዳי. אמר לו, בך הוא, ומקרה כתוב, (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלאכת פהנים וגוי קדוש,

וכתווב אלה הדברים וגוי. למן, קדשת התורה קדשה שעולה על כל הקדשות. וקנעה של הכמה הנסתירה עולה על הכל. אמר לו, אין תורה בלי חכמה, ואין חכמה בלי תורה, והכל הוא בדרגה אחת והכל אחד. אלא תורה נמצאת עם הכמה העילויה, ובה היא עומדת, ובה נתעו שרשיה מכל האדרדים.

בעוד שהיו הולכים מצאו איש אחד בלביקות עציים (בלקנית זעים) רכוב על סוסו. השםיט ידו לענף, אחד של האלן. אמר רבי יוסי, זהו שפטותיך והתקדשותם והייתם קדשים. אדם מקדש עצמו מלמטה מלמעלה. זהו שפטותיך קדשים מהיו כי קדוש אני ה'.

שנה רבי אבא, הפרשה ה' היא בלה של תורה, וחותם האמת של החותמת היא. בפרשא זו

ושköי לעצמותיך. ודקיותא אשתחב באורייתא, דכתיב, (תהלים יט) יראת יי' טהורה עומדת לעד. מאי עומדת לעד. דקיימא תדירא בההוא דכיותא, ולא אתעדמי מגיה לעלמין. אמר ליה יראת יי' כתיב, ולא תורה. אמר ליה, וכי הוא וዳי, דהא אוריתא מפטרא דבורה קא אתיא. אמר ליה, ומחתם נפקא, מהכא נפקא, דכתיב, (תהלים קיא) בראשית חכמה יראת יי', וכתיב יראת יי' טהורה. ואורייתא קדשה אתני, דכתיב כי קדוש אני יי', ודא אוריתא, דהיא שמא קדישא עלאה. ועל דא, (דף פ"א ע"א) מאן דاشתדל בה אתבי, ולכבר אתקדש, דכתיב קדושים תהיו, קדושים היו לא כתיב, אלא קדושים תהיו. תהיו וዳי. אמר ליה הבני ה'ו, ומקרה כתיב, (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלאכת כהנים וגוי קדוש, וכתיב אלה הדברים וגוי.

האנא, קדשה דאוריתא, קדשה דסליקת על כל קדושים. וקדשה דחכמתא עלאה סתימה, סלקא על פלא. אמר ליה לאו אוריתא בלא חכמתא, ולאו חכמתא בלא אוריתא, וכלה בחד דרגא ה'ו, וכלה חד, אלא אוריתא בחכמה עלאה אשתחבת, ובה קיימא, ובה אתגנטעו שרשיה מכל טרין. עד דהו אזי, אשכח חד בר נש, בלקינטא דקיסטה, (ס"א בלקינטא דקיסטה) רכיב על סוסיא, אשמט ידו לחדר ענפה דאלנא. אמר רבי יוסי, האי הוא דכתיב והתקדשותם והייתם קדושים. אדם מקדש עצמו מלמטה, מקדשין אותו מלמעלה. ה'א הוא דכתיב, קדושים תהיו כי קדוש אני יי'.

האנ רבי אבא, פרשṭא דא כללא דאוריתא היא, וחותמא דקיסטה דגושפנקא היא.